

Faktablad för att bedöma indikator för god miljöstatus enligt havsmiljöförordningen

1.1D Bifångst av vikaresäl

Havsmiljödirektivet syftar till att nå god miljöstatus i EU:s havsområden, det vill säga att biologisk mångfald bevaras och ekosystemen hålls friska och fria från föroreningar, samtidigt som ett hållbart nyttjande möjliggörs genom att en ekosystembaserad metod för förvaltning av mänskliga aktiviteter tillämpas.

Som en del av förvaltningen av havet genomförs vart sjätte år en bedömning av havsmiljöns tillstånd i relation till ett definierat önskvärt tillstånd som karaktäriserar god miljöstatus. Vad som kännetecknar god miljöstatus samt miljö kvalitetsnormer med indikatorer för Nordsjön och Östersjön fastställs i Havs- och vattenmyndighetens föreskrifter [HVMFS 2012:18](#).

Som underlag för bedömningen publicerar Havs- och vattenmyndigheten ett faktablad per indikator eller liknande rapporter som mer i detalj redovisar metodik och bedömningsresultat.

Den samlade bedömningen som görs på en mer övergripande nivå publiceras i Havs- och vattenmyndighetens rapporter om bedömningen av miljö tillståndet som publiceras vart sjätte år.

Version: Samrådsversion

Publiceringsdatum: 2023-10-16

Ändringsdatum: ÅÅÅÅ-MM-DD (metadata)

Havs och Vatten myndigheten

Inledning

Som toppredatorer i marina ekosystem är sälar bra indikatorer på förändringar i miljön. Deras tillstånd avspeglar status i näringsvävarna, nivån av farliga ämnen och andra direkta eller indirekta störningar från mänsklig verksamhet. Alla sälararter i svenska vatten är också upptagna i art- och habitatdirektivets bilagor och i artskyddsförordningen.

Idag är bifångst och jakt de främsta orsakerna till mänskligt orsakad dödlighet av säl i svenska kustvatten. Bifångster av sälar i passiva nätredskap, fällor och fykenät (speciella ryssjor) uppskattas finnas i tusentals även om rapporterade siffror är storleksordningar lägre.

Bifångst innebär oavsiktlig fångst av en art som inte är målet för fisket och kan ha betydande effekter på förekomsten och utbredningen av arten genom att den orsakar ökad dödlighet.

Indikatorn 1.1.D *Bifångst av vikaresäl* sätter en tröskelnivå för maximal bifångst som får förekomma, samtidigt som andra mål följs. Tröskelvärden sätts på populationsnivå och även bedömning görs per population. Det är den totala mänskligt orsakade dödligheten, både bifångst och jakt som används vid bedömningen.

Metod

Övervakning av antal av bifångade sälar ska ske enligt metodbeskrivningen i övervakningsprogrammet [Bifångst](#).

Data på antal bifångade djur från olika tillgängliga källor summeras årligen. Det är till exempel strandade sälar som tas om hand av Naturhistoriska riksmuseet där dödsorsaken bedöms vara bifångst eller särskilda studier. Rapportering av bifångade sälar enligt Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 404/2011 ska också användas.

Detaljerad beskrivning

Bedömningen ska baseras på data för bifångst rapporterad under en sexårig bedömningsperiod.

Alla tillgängliga data för bifångst av de tre sälararterna sammanställs, kvalitetsbedöms och används vid bedömning av status av populationerna, vilket exempelvis innefattar: (1) data rapporterat från fiskefartyg eller av fiskare eller (2) information från strandade djur (som rapporterats nationellt och till Helcom). All data är dock frivilligt inrapporterat och antalet bifångster förväntas därför vara kraftigt underskattade.

Strandade sälar tas om hand av Statens veterinärmedicinska anstalt (SVA) och bifångade djur hanteras av Naturhistoriska Riksmuseet (NRM). Dödsorsaken av strandade djur fastställs av SVA och utifrån denna bedöms om djuren kan ha varit föremål för bifångst. Rapportering av bifångade sälar enligt [\(EU\) nr 404/2011](#) kan också användas. Från dessa data summeras antal bifångade sälar årligen nationellt och finns tillgängliga i Havs- och vattenmyndighetens databaser Havsbanken, DiVA och ESBASE.

Tröskelvärde

Bottniska vikenpopulationen: 443 individer per år.

Bakgrund och princip för tröskelvärdet

Tröskelvärden för bifångst är artspecifika genom att baseras på art och populationsspecifika parametrar. Oskar & Helcom föreslog 2019 olika modeller för att beräkna det högsta tillåtna antropogen mortalitet (dödlighet hos en population som är orsakad av människan, dvs. främst bifångst och jakt) Beroende på datatillgång för de två vikarepopulationerna kan *potential*

Havs och Vatten myndigheten

biological removal, PBR (Genu m. fl. 2021; Helcom 2023; Taylor m. fl. 2022; Wade 1998), beräknas som är likvärdigt med ett tröskelvärde.

Tröskelvärden i samband med bifångster från marina däggdjur utgör övre gränser för mänskligt orsakad dödlighet, vars överskridande kommer att leda till en oacceptabelt hög risk för att bevarandemålet inte nås. Detta i enlighet med formuleringen i kommissionsbeslutet (EU) 2017/848 som innebär att dödligheten per art till följd av oavsiktliga bifångster ligger under nivåer som hotar arten, så att artens långsiktiga livskraft är säkerställd.

PBR enligt US MMPA (*US Marine Mammal Protection Act*) modellerar den tillåtna antropogena mortaliteten för att kunna bibehålla populationsstorlekar på 50 % eller mer av biologiska bärformågan (*carrying capacity*) på lång sikt (100 år), med en sannolikhet på minst 95 %. Därmed skiljer sig förvaltningsmålen som används i PBR från förvaltningsmålen enligt både Helcomrekommendationen 27/28-2 (Helcom 2006) som definierar att 80 % av den biologiska bärformågan ska uppnås. Förvaltningsmålen i PBR kan anpassas till detta förvaltningsmål när bättre kunskap om vikarens populationsdynamik är tillgänglig.

PBR kan uttryckas som $PBR = N_{min} \times 0.5 R_{max} \times Fr$, varav N_{min} är senaste (bästa) abundansuppskattning, R_{max} maximal tillväxt vid "perfekta" förhållanden och Fr värde som visar återhämtningstakten och förmågan att uppnå förvaltningsmålet. Abundansuppskattning (N_{min}) är baserad på den 20:e percentilen av räknade individer vid en artspecifik räkningstidpunkt. För bedömningen i Bottniska viken definierades N_{min} till 17 744 individer. Siffran för den potentiella populationsökningen för vikare som används i modeller inom ramen för US MMPA är 10 % ($R_{max} = 0,1$) per år baserat på kända livshistoriska parametrar, med en måttlig tillväxtförmåga ("*Maximum Net Productivity Level*") av 60 %. Återhämtningsfaktor baseras på populationens nuvarande status och kännedom om möjlig negativ påverkan på populationen. Faktorn kan variera mellan 1 (antagande att nuvarande tillväxt eller återhämtning är identisk med maximal möjlig tillväxt) och 0,1 (antagandet att populationen är starkt hotad). En återhämtningsfaktor (Fr) på 0,5 har använts bland annat baserat på måttlig nivå på underskattning av bifångst uppskattningar (dvs. man antar att bifångst uppskattas kan vara upp till 50 % högre än antagandet i modellen). (Helcom 2023).

Bedömningsområde

Ålands hav, Bottenhavet, Norra Kvarken och Bottenviken enligt bilaga 1 karta 2 i Havs- och vattenmyndighetens föreskrifter [HVMFS 2012:18](#).

Bedömning 2024

Med nuvarande kunskap om bifångst av vikare i Bottniska viken är det inte möjligt att göra en bedömning mot tröskelvärdet. Årligen rapporteras ett fåtal bifångade vikare och antal rapporterade bifångade toppade 2017 med sju individer (Helcom 2023). Det är sannolikt att tröskelvärdet inte klaras baserat på nuvarande nivå av licensjakt i kombination med bifångst, dock måste detta bekräftas genom en riktad övervakning av bifångst innan en säker bedömning kan utföras.

Klimataspekter

Bifångst påverkas förmodligen indirekt av klimatförändringar, t.ex. genom förändrade fiskemönster pga. förändrade utbredningsmönster av fisk eller marina däggdjur.

Havs och Vatten myndigheten

Policyrelevans

Havsmiljödirektivet: deskriptor och kriterium	Vattendirektivet: kvalitetsfaktor	Annan EU- lagstiftning	Nationella miljökvalitetsmål	Regionalt (Helcom, Ospar) och/eller annan policyrelevans
Deskriptor 1. Biologisk mångfald Kriterium D1C1. Dödlighet från oavsiktlig bifångst	-	Art- och habitatdirektivet Förordning (EU) nr 1380/2013	Hav i balans samt levande kust och skärgård. Ett rikt växt och djurliv.	Helcom core indicator: Number of drowned mammals and waterbirds in fishing gear

Samrådsversion

Havs och Vatten myndigheten

Rapporteringsuppgifter

Kan behöva kompletteras när vi har en uppdaterad rapporteringsvägledning.

Koppling till havsmiljödirektivet Bilaga III

Grundläggande förhållanden (Bilaga III, Tabell 1)

Tema	Ekosystemrelaterad faktor
Arter	Grupper av arter av marina fåglar, däggdjur, reptiler, fiskar och bläckfiskar i den marina regionen eller delregionen.

Belastning och påverkan (Bilaga III, Tabell 2a)

Tema	Belastning
Biologiskt	Uttag av, eller dödlighet/skada hos, vilda arter, däribland mål- och icke-målarter (genom yrkes- och fritidsfiske och annan verksamhet).

Ingående kriteriekomponent(er)

Kriteriekomponent	Parameter	Enhet
Vikaresäl (<i>Pusa hispida</i>)	Bifångst	Antal

Ingående parametrar, övervakning, datavärd och länk till datapaket

Parameter	Övervakningsprogram enligt havsmiljöförordningen	Datavärd samt databas med hyperlänk	Hyperlänk till rådata-snapshot	Hyperlänk till metadata
Bifångst	Bifångst			

Referenser

Genu M, Gilles A, Hammond PS, Macleod K, Paillé J, Paradinas I, Smout S, Winship AJ and Authier M (2021) Evaluating Strategies for Managing Anthropogenic Mortality on Marine Mammals: An R Implementation With the Package RLA. *Front. Mar. Sci.* 8:795953. doi: 10.3389/fmars.2021.795953

[Havs- och vattenmyndighetens föreskrifter \(HVMFS 2012:18\) om vad som kännetecknar god miljöstatus samt miljö kvalitetsnormer med indikatorer för Nordsjön och Östersjön.](#)

Helcom (2006) [Helcom Recommendation 27-28/21 Conservation of Seals in the Baltic Sea](#)

Helcom (2023) Indikatorfaktblad: Number of drowned mammals and waterbirds in fishing gear

Taylor, N., Authier, M., Banga, R., Genu, M., Gilles, A. (2022). Marine Mammal By-catch. In: OSPAR, 2023: The 2023 Quality Status Report for the Northeast Atlantic. OSPAR Commission, London.